

Sygn. akt IV Ka 331/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek

p.o. SO Tomasz Ignaczak (spr.)

Protokolant Dagmara Szczepanik

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 roku

sprawy **G. J.**

oskarżonego z art.216§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela prywatnego B. T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 19 marca 2013 roku sygn. akt II K 327/12

na podstawie art.437§1 kpk, art.636§1 i 3 kpk, art.13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;**

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. Z. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zasądza od oskarżyciela prywatnego B. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym i kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za drugą instancję.

Sygn. akt: IV Ka 331/13

UZASADNIENIE

G. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 25.11.2011 r. na klatce schodowej napisał na ścianie obraźliwy napis w stosunku do oskarżyciela prywatnego B. T., tj. o czyn z art. 216 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 19 marca 2013 roku w sprawie II K 327/12:

1. oskarżonego uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu;

2. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adwokata J. Z. 615 zł. tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu;

3. zasądził od oskarżyciela prywatnego B. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 793,41 zł. tytułem kosztów sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez oskarżyciela prywatnego.

Apelacja (jak można wywieść z jej treści) zarzuca wyrokowi obrazę przepisów prawa karnego procesowego mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 kpk poprzez ocenę dowodów przeprowadzoną z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania i nie wzięcie pod uwagę, że oskarżony kłamał zeznając, jakoby oskarżyciel prywatny podburzał sąsiadów- to kłamstwo ma prowadzić do wniosku, że to oskarżony napisał obraźliwy napis na klatce schodowej. Miało to doprowadzić do błędnego ustalenia stanu faktycznego.

Na rozprawie apelacyjnej oskarżyciel prywatny podtrzymał swoją apelację, sprecyzował, że wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego na rozprawie apelacyjnej wnosił o nieuwzględnienie apelacji oskarżyciela prywatnego i o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu.

Oskarżony wnosił o nieuwzględnienie apelacji oskarżyciela prywatnego oraz o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela prywatnego jest oczywiście bezzasadna.

Zaskarżony wyrok jako sprawiedliwy, odpowiadający prawu karnemu materialnemu i nie uchybiający prawu karnemu procesowemu należało utrzymać w mocy. Argumenty zawarte w apelacji okazały się bezzasadne.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, oparta o całokształt ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzysta z ochrony jaką daje art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powielał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta powinna być im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprobuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególności nawet sam oskarżyciel prywatny nie ma pewności, czy to oskarżony umieścił na klatce schodowej obelżywy wulgaryzm pod jego adresem. Jedynie oskarżonego podejrzewa, ale podejrzenie to nie jest oparte na żadnych racjonalnych przesłankach (kilka lat temu miał z nim sąsiedzki konflikt o komórkę pod schodami i od tamtego czasu podejrzewa oskarżonego o wszystkie „nieszczęścia” związane z zamieszkiwaniem w jednym bloku, takie, jak wpychanie zapalek do zamka kłódki czy zanieczyszczenia).

Podobnie żaden z sąsiadów oskarżyciela prywatnego nie widział, kto umieścił ten napis, nie słyszał też nic na ten temat.

Dostęp do w/w klatki schodowej jest praktycznie nieograniczony (doświadczenie życiowe każdego, kto mieszka lub choć przez krótki okres mieszkał w boku mieszkalnym dowodzi, że domofony na klatkach schodowych nie spełniają swej funkcji i na klatkę schodową bloku przy odrobinie cierpliwości i tupetu może się dostać praktycznie każdy, nie tylko mieszkańcy bloku).

Teza, że oskarżony kłamał na policji twierdząc, że oskarżyciel prywatny podburza sąsiadów, że ma konflikty (pomijając, że Sąd nie przesądza, czy jest to teza prawdziwa czy fałszywa), nie wpływa na dokonanie oceny dowodów w tej sprawie. Oskarżony i oskarżyciel prywatny wiodą ze sobą wieloletni sąsiedzki spór o komórkę i każdy z nich może być przekonany, że to ten drugi podburza sąsiadów (a sąsiedzi zapewne mają dosyć obu adwersarzy i ich komórki). To subiektywne przekonanie nie ma żadnego związku ze sprawą niniejszą, w której nie wiadomo kto dokonał inkryminowanego czynu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku pewności, że to oskarżony dopuścił się zarzuczonego czynu, należało go uniewinnić. Dlatego zaskarżony wyrok jest sprawiedliwy i został utrzymany w mocy.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oskarżonemu na rozprawie apelacyjnej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 618§ 1 pkt 11 kpk oraz § 19 w zw z § 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 roku. Nr 163 poz. 1348).

Na wydatki w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych oraz koszt świadczenia obrony z urzędu dla oskarżonego w wysokości 516,60 zł. Co do wydatków związanych z wysyłaniem korespondencji, to pokrył je uiszczony przez oskarżyciela prywatnego na samym początku postępowania ryczałt. Jeśli chodzi jednak o koszty obrony z urzędu dla oskarżonego, to ryczałt ich nie obejmuje, co oznacza, że dodatkowo obciążają one oskarżyciela prywatnego w razie wydania wyroku uniewinniającego (art. 636 § 1 i 3 kpk w zw. z art. 621 § 1 zd. II kpk w zw. z art. 618 § 1 pkt 11kpk).

Dlatego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 636 § 1 i 3 kpk i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 516,60 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, których nie obejmował wniesiony ryczałt oraz wymierzył mu 60 złotych tytułem opłaty za drugą instancję.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.